

[Landbrugsministeren.]

betydende med betydelige Tab, og her vil det være i høj Grad nødvendigt, at man har Penge til at støtte saadanne Forsøg. Og jeg kan sige med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, som det ærede Medlem rejste, angaaende Konservesfabrikationen, at hvis der er en saadan Mulighed, som det ærede Medlem tror, saå er der ogsaa Penge netop til Støtte paa dette Omraade. Jeg har undersøgt dette Spørgsmaal og har talt med disse Folk nede fra „Dana“, men jeg har ogsaa talt med andre Mennesker, som er lige saa meget inde i disse Ting og har lige saa store Erfaringer, men som ikke ser helt saa optimistisk paa det som disse Folk fra Fabrikken „Dana“ nede paa de sydlige Øer. Der er mange, der har Erfaringer i saa Henseende, men som mener, at ogsaa dette Marked ude omkring i Verden i Virkeligheden er overfyldt. Men selvfølgelig, det er en Sag, som man nu mere end nogen Sinde, efter det, der er sket i de sidste 24 Timer, maa overveje og undersøge for at se, om der skulde være Muligheder, skulde være mindste Chance i den Retning. Ogsaa i saa Henseende er det nødvendigt, at man har Penge, og ogsaa dette Spørgsmaal er jeg villig til at tage med ind i de Overvejelser, der skal føres, hvis Lovforslaget bliver gennemført.

Der er stillet Forslag om, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, og jeg mener, at mange af de Ting, der her er nævnt, maa drøftes nærmere i dette Udvalg, men jeg vil henstille, at Udvalgsarbejdet kommer til at foregaa saa hurtigt som muligt, for jeg tror, Panikken ellers vil brede sig som Følge af det, der er sket i de sidste 24 Timer. Jeg tror, det er nødvendigt hurtigst muligt at komme i Gang med den Destruktion, som dog i hvert Fald de fleste af os anser for absolut paakrævet.

Schmidt: Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til de Foranstaltninger, som Tyskland har set sig foranlediget til at træffe.

Jeg er personlig slet ikke klar over, om det netop er klogt og hensigtsmæssigt, hvad man her har gjort fra tysk Side, det vil i høj Grad afhænge af, om det lykkes den tyske Industri at skaffe sig den Afsætning paa Hjemmemarkedet, som man hidtil har haft paa Verdensmarkedet; det er jo Mening, at man vil søge Erstatning hjemme paa sit eget Marked for, hvad man taber udadtil. Det skal jeg ikke bedømme, det kan jeg ikke bedømme, jeg vil haabe, at det maa lykkes for Tyskland; det er afhængigt af mange forskellige Faktorer,

som det ikke er saa nemt at have et Overblik over. Men jeg vender mig kun derimod; at man bedømmer — at man har en vis Tilbøjelighed til at bedømme disse Toldforanstaltninger som noget, der er rettet imod Danmark. Jeg kan i Grunden slet ikke tro, at der er et eneste Medlem herinde, der kan mene, at Tyskland har en Fornøjelse af at træde Danmark for nær i dets Handel, at det kunde være Tyskland en Fornøjelse at slaa Danmark ned i denne Retning. Det var netop det Udtryk, det ærede Medlem Hr. Brorsen brugte: De kan ikke slaa os ned. Naar man siger: De kan ikke slaa os ned — maa man gaa ud fra, at det er Mening: de vil slaa os ned. Jeg synes ikke, det er den rigtige Tone, naar man taler om det gensidige Handelsforhold mellem de to Lande. Tyskland handler i Nødværge, ikke for at slaa ned, men for at rejse sig selv, det maa være klart for enhver Politiker i Danmark, og saa vil det ogsaa være heldigt, at man indretter sine Ord derefter. Man kan godt sige, at det er et haardt Slag imod den danske Handel, imod den danske Økonomi; det rammer haardt, og jeg ved det maaske bedre end nogen anden, for det rammer ingen Steder haardere end netop dernede i Nordslesvig.

Men jeg er fuldkommen klar over, at det er noget, Tyskland gør til Selvfærge, for at prøve paa, om det kan rejse sig ved egen Kraft. Paa den anden Side er jeg fuldkommen klar over, at det er en Selvfølge, at Danmark igen gør alt, hvad det kan gøre, for at værges sig, for at træde ind for sine egne Interesser, det vil der være Anledning til at overveje under Udvalgsforhandlingen, om man ikke i de forskellige Retninger kan gaa over til det, som Lovforslaget allerede bebuder. Det er en Ting, som man herefter vil tale om. Jeg er glad ved, at den højtærede Landbrugsminister erklærede sig villig til at tage det videst mulige Hensyn til Interesserne dernede i Nordslesvig. Jeg har jo været inde paa en lignende Tanke som den, det ærede Medlem Hr. Holstein her slog til Lyd for, at det er nødvendigt netop for den store Kødproduktion, der kommer dernede fra. Det var den Gang, der var Tale om Kontingentering fra Tysklands Side, at jeg mente, at i den Henseende maatte Nordslesvig være forud berettiget. Men det er omtrent det samme Forhold, der kommer i Betragtning her. Jeg er glad ved, at der, naar det nu bliver til noget virkeligt, da bliver taget Hensyn i saa høj Grad, som man kan, til Nordslesvig.